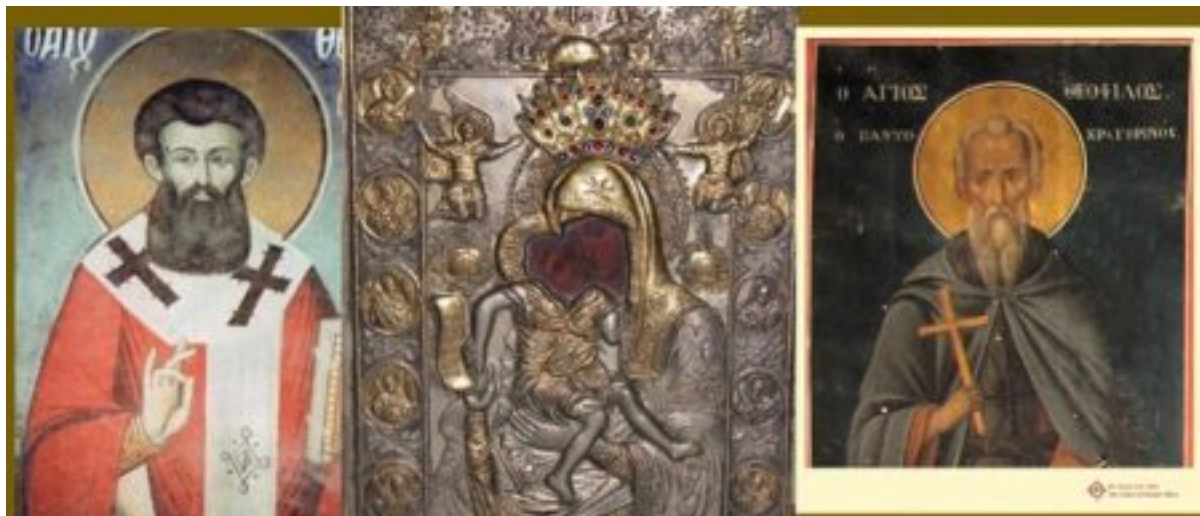

Άγιοι Ιεράς Μονής Παντοκράτορος και η εικόνα του Άξιόν εστιν

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης
Λόγος Εγκωμιαστικός,
Περί πάντων των Οσίων και Αγίων Πατέρων των εν τω Αγίω Όρει του Άθω
λαμπάντων

Μέρος β'

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=377402>

Άγιος Θεωνάς Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης.

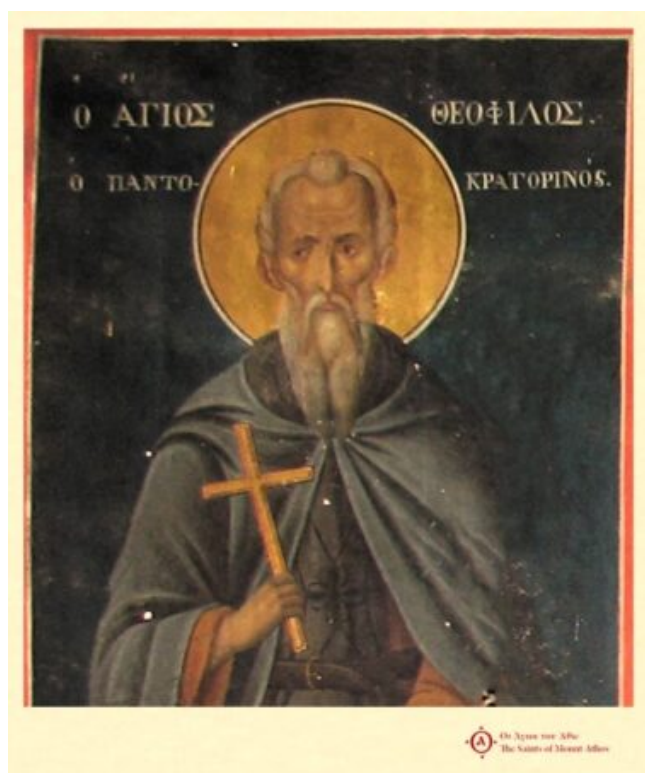
(ζ'.) Ας υπάγωμεν εις την Ιεράν και βασιλικήν Μονήν του Παντοκράτορος· και εδώ ευρίσκομεν τον Ιεράρχην Άγιον Θεωνά.

Ούτος εφημέριος ων πρότερον εις την Μονήν αυτήν, καθώς φαίνεται εν τω Βίω του Οσιομάρτυρος Ιακώβου του Ιβηρίτου, ύστερον, όταν ο θείος Ιάκωβος επήγεν εις τον κόσμον κηρύττων, ηκολούθησε και αυτός ομού με άλλους, των οποίων μετά τον μαρτυρικόν θάνατον του Αγίου Ιακώβου εγένετο προεστώς και ποιμήν εν τω Μοναστηρίω της Αγίας Αναστασίας, τω κειμένω εις την Γαλάτισταν.

Ύστερον δε και Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης εχρημάτισε. Το δε άγιον αυτού Λείψανον ευρίσκεται σώον εις το αυτό Μοναστήριον.

Εις την τοποθεσίαν του Παντοκράτορος, εις το κελλίον του Αγίου Βασιλείου, εβλάστησεν ως ρόδον εύοσμον ο μυροβλύτης και Ιερεύς Άγιος Θεόφιλος, όστις επί πατριαρχείας του Αγίου Νήφωνος (εν έτει 1556) απεστάλη παρ' αυτού και παρά της Ιεράς Συνόδου εις την Αίγυπτον, διά να βεβαιωθή το θαύμα το μέγα το

γενόμενον τότε εκείσε, ήτοι τον μετατοπισμόν του όρους του καλουμένου Ντούρ Ταγ.

Άγιος Θεόφιλος Παντοκρατορινός ο Μυροβλήτης.

Εικόνα από μπλογκ «Άγιοι του Άθω»

<http://saints-of-mount->

[.com/search?q=%CE%98%CE%B5%CF%8C%CF%86%CE%B9%CE%BB%CE%BF%CF%82](http://saints-of-mount-athos.com/search?q=%CE%98%CE%B5%CF%8C%CF%86%CE%B9%CE%BB%CE%BF%CF%82)

Ύστερον δε εγένετο και Νοτάριος της Μεγάλης Εκκλησίας επί του Πατριάρχου Παχωμίου. Μετά ταύτα, καταλιπών πάντα, ήλθεν εις το Όρος, και καθίσας πρότερον εις την Μονήν του Βατοπαιδίου, είτα εις την Μονήν των Ιβήρων, όπου και εκαλλιγράφησεν όλα τα βιβλία της Ακολουθίας, ύστερον ηγόρασε το κελλίον του Αγίου Βασιλείου· και ζήσας ασκητικήν ζωήν, και λειτουργών μέχρι τέλους, εκοιμήθη εν Κυρίω ο αοίδιμος, παραγγείλας εις τον μαθητήν αυτού να μη τον ενταφιάση, αλλά να τον ρίψη εις το δάσος, όπου ευρισκόμενον το άγιον αυτού Λείψανον τεσσαράκοντα ημέρας, έμεινε θεία Χάριτι ανενόχλητον από τα σαρκοφάγα πετεινά και θηρία.

Επειδή δε επήραν το Λείψανον οι παντοκρατορινοί Πατέρες, ο μαθητής του Αγίου ομού με τον Πρώτον του Αγίου Όρους και με τον Άγιον Ιερισσού επήγαν και το έφεραν εις το άνωθεν κελλίον μετά παρρησίας, αφήσαντες την μίαν του χείρα εις το Μοναστήριον, κατέθεσαν δε το Λείψανον εις τα θεμέλια της Εκκλησίας και από τότε ήρχισε να αναβλύζη μύρον και ευωδία και έως της σήμερα· ενίοτε γίνεται επαισθητή εις τους εμβαίνοντας εις τον εκείσε Ναόν.

Η εικόνα της Παναγίας «Άξιόν εστιν» η οποία βρίσκεται στον Ναό του Πρωτάτου στις Καρυές Αγίου Όρους.

Κατά την τοποθεσίαν του Παντοκράτορος, εν τω κελλίω τω καλουμένω «Άξιόν εστιν», εξήνθησε, δαβιτικώς, ως φοίνιξ υψίκομος και γλυκύκαρπος ο θαυμαστός εκείνος Όσιος, ο εν υποταγή γέροντος ευρισκόμενος, όστις ηξιώθη να ξενίση [φιλοξενήσει] εις το κελλίον του αυτόν τον Αρχάγγελον Γαβριήλ, εν σχήματι φανέντα Μοναχού, και ήκουσε να ψάλλη με το αρχαγγελικόν αυτού στόμα τον γλυκύτατον ύμνον της Θεοτόκου, ήτοι το «Άξιόν εστιν, ως αληθώς μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αιμακάρισιον και παναμώμητον, και μητέρα του Θεού ημών».

Και όχι μόνον ήκουσεν, αλλά και συνωμίλησε, μετ' αυτού, και την πλάκα έφερεν επάνω εις την οποίαν εχάραξε με τον θείον του δάκτυλον ο μέγας Αρχάγγελος τον

ρηθέντα ύμνον της Μητρός του Θεού. Και από τότε ο μεν θεομητροπρεπής αυτός ύμνος διεθόθη εις πάσαν την Οικουμένην, η δε αγία Εικών της Θεοτόκου, έμπροσθεν της οποίας εμελώδησε τον ύμνον ο θείος Γαβριήλ, μετεφέρθη εις την Εκκλησίαν του Πρωτάτου, το δε κελλίον ωνομάσθη «Άξιόν εστιν»· και ο λάκκος εν ω ήτο το κελλίον ωνομάσθη «Άδειν», όπερ σημαίνει ψάλλειν, καθώς αναφέρει το θαύμα τούτο πλατύτερον ο Πρώτος του Αγίου Όρους Σεραφείμ, ο συγγράψας αυτό, όπερ ευρίσκεται εν τω Πρωτάτω, και εν τω ρηθέντι κελλίω, φέρεται δε τετυπωμένον και εν τω Μεγάλω Συναξαριστή.

Από τον «Μέγα Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας», τόμος ιδ', Πεντηκοσταρίου.

PERMANENTLY_REMOVED